

[Nina Andersen.]

Løfte om Belønning at presse en Kvinde til Svangerskabsafbrydelse. Dette Ændringsforslag er stillet af Flertallet og tiltraadt af Justitsministeren, og jeg skal paa lignende Maade, som jeg har gjort ved de andre Ændringsforslag, ogsaa anbefale dette.

Saa vil jeg endelig sige nogle Ord om de to Mindretals Forslag. Som tidligere nævnt er de forskellige i Opbygning. Venstres Forslag, Ændringsforslag Nr. 7, tager sit Udgangspunkt i Mødrehjælpen, og selv om jeg vel forstaar den Tankegang, som ligger bag, at man vil begynde med det positive, saa tror jeg dog ikke, at det er rigtigt at tage et justitsministerielt Lovforslag til Udgangspunkt paa et Omraade, der i øvrigt, hvad Lovgivningen angaar, hører ind under Socialministeriet eller Indenrigsministeriet. Det er desuden, forekommer det mig, et Spørgsmaal, om det paa det nuværende Tidspunkt, da den nedsatte Befolkingskommission arbejder med dette og andre lignende Spørgsmaal, er rigtigt at fastlægge Rammerne om en saadan Mødrehjælp. Men jeg indrømmer, at dette hovedsagelig er formelle Indvendinger, for melle Ting, som man vel kunde være kommet over, dersom Forslagets Indhold ellers havde været tilfredsstillende for Flertallet, men der er to Ting, to afgørende Ting, saavel i dette som i de Konservatives Forslag, der gør det umuligt for Regeringspartierne at tilslutte sig dem, og som bevirker, at jeg maa fraraade, at der stemmes for noget af de paagældende Forslag.

De Konservatives Forslag, Ændringsforslag Nr. 8, hvis Opbygning følger de samme Linier som Regeringsforslaget, idet det begynder med at fastslaa, i hvilke Tilfælde Svangerskabsafbrydelse lovligt kan finde Sted, har som nævnt et Indhold, der i alt væsentligt falder sammen med Venstres Forslag, og det er derfor muligt for mig at behandle disse to Forslag under eet. De to Ting, som gør, at Flertallet maa afvise Ændringsforslagene, er for det første Formuleringen af den medicinske Indikation og for det andet, at de foreslaaede Klinikker alene skal virke som Mødrehjælpsklinikker og ikke samtidig kan give seksuel Vejledning.

Hvad Formuleringen af den medicinske Indikation angaar, begrænses den i begge Ændringsforslag til Tilfælde, som alene har deres Aarsag i Sygdom, idet det nemlig i Ændringsforslag Nr. 7 hedder:

„Naar Afbrydelsen er nødvendig for at afværge en i Sygdom begrundet alvorlig Fare for Kvindens Liv eller for

en varig og betydelig Forringelse af hendes Helbred“;

og i det konservative Forslag hedder:

„Naar Afbrydelsen er nødvendig for at afværge en paa Grund af Sygdom eller legemlig stærk Svækkelse tilstedeværende nærliggende Fare for Kvindens Liv eller for en varig og betydelig Forringelse af hendes Helbredstilstand“.

Det vil ses, at de Tilfælde, hvor Kvindens Liv eller Helbred er i alvorlig Fare af andre Aarsager end Sygdom, ikke er medtaget i disse Ændringsforslag. Som det blev anført ved første Behandling, forekommer der utvivlsomt Tilfælde, hvor andre Forhold end Sygdom kan være en Trusel mod den svangre Kvindes Liv og Helbred, og for øvrigt blev det ved en Forespørgsel til den Lægedputation, der havde Foretræde for Udvalget, bekræftet, at det var rigtigt, at Kvindens Liv og Helbred kunde være i Fare af Aarsager, som ikke var Sygdom. Flertallet maa derfor fastholde, at det vil være rigtigt, at Loven faar en saadan Affattelse, at disse Tilfælde kan falde ind under den.

Med Hensyn til Etableringen af Klinikker, hvor der kan gives Vejledning i seksuelle Spørgsmaal, vil jeg henvise til Udtalelser under første Behandling om Strafs Utilstrækkelighed med Hensyn til at afholde Kvinder fra Svangerskabsafbrydelse. Dersom den tragiske Tingens Tilstand, der i Øjeblikket hersker, skal ændres, maa der foruden den almindelige Retningslinie, der gives ved, at Straf for Svangerskabsafbrydelse vedblivende oprettholdes; tillige ikke alene skabes en betryggende Mødre- og Børneforsorg, men der maa gives Adgang til en rigtig og forsvarlig Vejledning med Hensyn til Svangerskabsforebyggelse. Jeg vil gerne understrege, at det er ikke blot en dansk Opfattelse, at den forebyggende Fødselskontrol er et Led i Bekæmpelsen af Svangerskabsafbrydelser; jeg vil gerne her henvise til den Betænkning om det seksuelle Spørgsmaal, som i December 1936 blev offentliggjort af den svenske Befolkingskommission. Paa Side 82 i denne Betænkning henviser man til den tidligere offentliggjorte Betænkning om Forslag til Lovgivning om Afbrydelse af Svangerskab.

Det svenske Justitsministerium havde i den Anledning tilkaldt et Udvalg af sagkyndige, og disse udtaler i denne Forbindelse: En vederheftig, almindelig spredt Oplysning angaaende saadanne Forholdsregler — altsaa svangerskabsforebyggende Forholdsregler — og Graden af disses Til-